

استقرار استاندارد ISIRI/ISO 3834

مهند نرگس خاتون احمدی- دبیر استاندارد ملی ایران ایزو ۳۸۳۴-۶

مهند رضا ایمانیان نجف آبادی- دبیر کمیته استاندارد و سیستم های کیفیت انجمن جوشکاری و آزمایش های غیر مخرب ایران

info@pqr.ir

پیرو فعالیت های پیگیر و مستمر کمیته استاندارد و سیستم های کیفیت انجمن جوشکاری و آزمایش های غیر مخرب ایران در خصوص تدوین استانداردهای ملی و در پی برگزاری جلسات تخصصی در این خصوص، استانداردهای ملی ایران ایزو ۳۸۳۴ به عنوان اولین استانداردهای ملی کاملاً یکسان^۱ بر اساس قسمت اول راهنمای شماره ۲۱ سازمان بین المللی استاندارد ISO و مطابق با ویرایش سال ۲۰۰۵ و ۲۰۰۷ میلادی تدوین و به عنوان استاندارد ملی ایران به چاپ رسید.

این مقاله بر پایه استاندارد بین المللی ISO/TR 3834-6 سال ۲۰۰۷ میلادی با عنوان

Quality requirements for fusion welding of metallic materials Part 6: Guidelines on implementing ISO 3834

به منظور ارائه راهنمایی هایی برای استقرار الزامات داده شده در قسمت های ۳-۲ و ۴ استانداردهای سری ایران ایزو ۳۸۳۴ و کمک به سازندگان و استفاده کنندگانی است که سطح مناسب الزامات کیفیت مناسب با نیاز های خویش را انتخاب کرده اند ، تهیه شده است و انتظار می رود که آنها با سری استانداردهای ایران ایزو ۳۸۳۴ به صورت کلی آشنایی داشته باشند.

۱ استقرار در ساخت

۱-۱ راهنمایی های عمومی برای استقرار

۱-۱-۱ اصول پایه

استانداردهای ایران ایزو ۳۸۳۴ الزاماتی را برای انواع مختلف فعالیت و عمدتاً موارد مرتبط با:

الف- دستورالعمل های سازنده برای کنترل کلی جوشکاری به عنوان یک فرایند ویژه،

ب- دستور کارهای فنی برای تولید(به عنوان مثال: مشخصات دستورالعمل جوشکاری برای استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۲ و ۳۸۳۴-۳)، و

پ- اثبات شایستگی ، توانایی و تناسب کارکنان (به عنوان مثال تائید صلاحیت جوشکارها) را مشخص می کند.

هر دسته به طور کامل در ذیل مورد بررسی قرار می گیرد. نظریه ها بیشتر به سازمان سازنده، استقرار در یک محیط استاندارد ایران ایزو ۹۰۰۱ و در آخر هر عنصر از کنترل، مربوط می شود.

^۱ Identical

۱-۱-۱ استقرار

بسیاری از سازندگان الزامات مربوط به دستورالعمل ها و دستورکارهای تولید مانند: مستندسازی شایستگی، توانائی و تناسب کارکنان را به کار می برد. برای چنین سازندگانی استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ نبایستی موجب تغییر یا هزینه عمدۀ گردد. به هر حال بعضی از سازندگان به یک یا چند دلیل ذیل ممکن است به اقدام مهمتری نیاز داشته باشند:

الف- جائی که استقرار استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ همزمان با یک انتقال به استانداردهای محصول شناخته شده ملی یا بین المللی جدید باشد، ممکن است چنین انتقالاتی نیازمند تمهیدات جدیدی باشد که قبلاً به کار نرفته اند ، مانند آزمون تأیید صلاحیت جوشکارها و دستورالعمل های جوشکاری و آموزش یا استخدام کارکنان هماهنگی جوشکاری ، جهت حصول اطمینان از یک پایه دانش برای انواع محصول ساخته شده.

ب- ممکن است مشتریان در مورد سازندگانی با سابقه قبلی استفاده از روش های بسیار متفاوت، انطباق با الزامات استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ را تحمل کنند.

پ- قوانین ملی یا منطقه ای می توانند در بخش های صنعتی مشخصی با هدف داشتن محصولاتی با تأییدیه رسمی جهت استفاده در آن کشور یا منطقه سازندگان را ملزم به انطباق با استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ نمایند. چنین درخواست هایی ممکن است مستلزم تغییرات عمدۀ در روش های به کار رفته قبلی گردد.

هنگامی که چنین اقداماتی لازم می شود ، بایستی یادآوری شود که جائی که جوشکاری یکی از فرایندهای تولید مهم است، استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ روش خوبی ارائه می دهد. انطباق با استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ برای سازنده و مشابه آن برای مشتری اطمینان می دهد که محصول به خوبی ساخته خواهد شد و نبایستی متحمل خرابی نابهنجام در حین عمر کاری در نتیجه کمبودهای ساخت گردد، به شرطی که یک برنامه مناسب بازررسی و نگهداری تعهد شود.

۱-۱-۲ کنترل جوشکاری

به دلیل اینکه جوشکاری یک فرایند ویژه است و پیامدهای جوشکاری ضعیف می تواند سخت باشد، لازم است کنترل های عملی برای اطمینان از صحت اجرای جوشکاری انجام شود و بازررسی های مورد نیاز برای محصولات ساخته شده به دقت اجرا می شود. این کنترل ها و موضوعات آنها عبارتند از:

- تصدیق دستورالعمل های جوشکاری و توانایی های کارکنان جوشکاری،
- دردسترس بودن، تناسب و نگهداری تجهیزات،
- شناسایی الزامات محصول،
- روش اجرای پیمانکاری فرعی،
- سطح برنامه ریزی تولید،
- انبارش و جابجایی فلزات پایه و مواد مصرفی جوشکاری،
- عملکرد و اجرای بازررسی،
- شناسایی و ردیابی محصول و کار در جریان،
- اصلاح عدم انطباق محصول ، و

- گستره و نگهداری سوابق کیفیت.

این کنترل ها بایستی مشخص کنند که چه چیزی باید کنترل شود و چگونه کنترل شود(در صورت لزوم با ارجاع به یک یا چند دستورالعمل یا استاندارد)، چه کسی وظایف و مسئولیت ها در سیستم کنترل را تعیین می کند و چگونه جنبه های مجزای سیستم کنترل باید گزارش و مستند سازی شوند.

۴-۱-۱ دستورالعمل های تولید ۱-۴-۱-۱ مستند سازی فنی

استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ برای حصول اطمینان از کارایی سیستم کنترل جوشکاری تعدادی از دستورکارها، دستورالعمل ها، مشخصات و گزارش های فنی را مشخص می کند. آن فعالیت های تولیدی که نیازمند چنین مستند سازی فنی هستند در پیوست الف از استاندارد ایزو ۳۸۳۴-۱ مشخص شده اند. جائی که فعالیت خاصی در محدوده فعالیت های تولیدی قرار ندارد ، مانند عملیات حرارتی بعد از جوشکاری (PWHT) لزومی ندارد که سازنده به این موارد در سیستم کنترل اشاره کند. مثال هایی از مستند سازی که سازندهای سیستم های کنترل خویش مفید دانسته اند در جدول ۴ ارائه شده است.

۱-۴-۲ تأیید دستورالعمل جوشکاری

استانداردهای بین المللی زیر اطلاعاتی را در خصوص مشخصات فنی و تأیید دستورالعمل های جوشکاری ارائه می دهند:

- ISO 15607 و ISO 15609 ISO و پنج روش کلی برای تأیید دستورالعمل های جوشکاری:

- مواد مصرفی جوشکاری آزمایش شده (ISO 15610)
- تجربه جوشکاری پیشین (ISO 15611)
- دستورالعمل جوشکاری استاندارد (ISO 15612)
- آزمایش جوشکاری پیش تولید (ISO 15613)
- آزمایش دستورالعمل جوشکاری (ISO 15614)

در صوررتی که استاندارد محصول روشنی را که باید استفاده شود مشخص نکرده باشد (ISO15614 تا ISO 15610)، بایستی بین طرفین قرارداد به توافق برسد. هنگامی که یک آزمایش جوشکاری انجام می شود (آزمایش های دستورالعمل جوشکاری یا پیش تولید جوشکاری)، نتایج به دست آمده در سند تأیید دستورالعمل جوشکاری (WPQR) ثبت می شود. مراحل در جدول ۱ به صورت خلاصه ذکر شده است.

جدول ۱- مستند سازی با توجه به تائید دستورالعمل جوشکاری

وظیفه	استاندارد ایران ایزو ۲-۳۸۳۴	استاندارد ایران ایزو ۳-۳۸۳۴	استاندارد ایران ایزو ۲-۳۸۳۴
برنامه ریزی اولیه تائید صلاحیت	دستور کار	pWPS	pWPS
تائید صلاحیت	نیاز به مستند سازی نیست الف ^۱	WPQR ^۲	WPQR ^۲
مشخصات فنی دستورالعمل جوشکاری	دستور کار الف	WPS	WPS
دستور کار (WI)	ارتباط شفاهی یا دستور کار الف	WPS یا WI اختصاصی (دلخواه)	WPS یا WI اختصاصی (دلخواه)
مستند سازی فرایند	مرتبط نیست	مرتبط نیست ^۳	گزارش تولید (دلخواه، معمولاً لازم نیست)

الف مشخصات دستورالعمل های جوشکاری ابتدائی (pWPS) به کاربرده شده در استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۴ به خوبی بنا نهاده شده و به عنوان "رساییت‌بخش شناخته شده" در نظر گرفته می‌شوند.

مشخصات دستورالعمل جوشکاری معمولاً به یک مشخصات فنی فرایند جوشکاری، فلزات پایه و مواد مصرفی جوشکاری تقلیل می‌یابد.

علاوه بر آن تامین کننده مواد مصرفی جوشکاری ممکن است محدوده های وسیعی از متغیرهای اساسی جوشکاری را که باید پیوست باشد مشخص کند.

ب سوابق داده های جوشکاری واقعی حین ساخت ممکن مفید نباشد مگر تجهیزات اندازه گیری و اسننجی و تصدیق شده باشد.

پ سایه تائید صلاحیت دستورالعمل جوشکاری (WPQR) بایستی توسط آزمایش کننده/ مرجع آزمایش امضاء گردد. با توجه به جدول ۱.۱ استاندارد ISO 15607:2003 ، مشخصات دستورالعمل جوشکاری ابتدائی (pWPS) ، مشخصات دستورالعمل جوشکاری(WPS) و دستور کار(WI) باید توسط هماهنگ کننده جوشکاری مسئول (یا ناظر جوشکاری اگر استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۴ به کار برده شود) به نمایندگی از طرف سازنده آماده و امضاء گردد.

هنگامی که از دستورالعمل های جوشکاری استاندارد استفاده می شود (به استاندارد ISO 15612 مراجعه کنید) برنامه ریزی مقدماتی تائید صلاحیت دستورالعمل های جوشکاری موضوعیت ندارد.

۱-۱-۴-۳- سایر فرایندها

اصول تائید صلاحیت سایر فرایندهای تولید تا حدی مشابه مراحل تائید صلاحیت دستورالعمل جوشکاری است. همان روش های عمومی به کار رفته برای تائید صلاحیت دستورالعمل جوشکاری (به زیر بند ۱-۱-۲-۴-۱ این مقاله مراجعه شود) ممکن است برای سایر مستندات تولید مورد استفاده در ارتباط با ساخت جوشکاری هم به کار گرفته شود. نمونه هایی از مستند سازی برای سایر فرایندهای ساخت به صورت خلاصه در زیر آورده شده است.

-آزمایش غیر مخرب

آزمایش غیر مخرب جوش ها اغلب در استانداردهای محصول مشخص شده است و روند معمول آن

بکارگیری یک دستورالعمل استاندارد برای روش آزمایش غیر مخرب استفاده شده که بر پایه استاندارد آزمایش غیر مخرب مربوطه آماده شده باشد، می باشد.

یک گزارش آزمایش غیر مخرب همواره بایستی با تشریح نتایج آزمایش و قضاوت در مورد جوش تهیه شود. این گزارش معمولاً شامل ثبت پارامترهای بحرانی آزمایش غیر مخرب استفاده شده ، در حین آزمایش می باشد.

- عملیات حرارتی بعد از جوشکاری

شرطیت عملیات حرارتی بعد از جوشکاری (PWHT) مشابه همان چیزی است که در بالا برای آزمایش غیر مخرب شرح داده شد. همانطور که گزارش داده های عملیات حرارتی لازم است، به یک دستورالعمل عملیات حرارتی هم نیاز است. الزامات کیفیتی برای عملیات حرارتی در استاندارد ISO /TR 17663 ارائه شده است.

- برشکاری حرارتی

به طورکلی برای برشکاری حرارتی نیازی به دستورالعمل های مستند نیست، چون اعتماد بر پایه مهارت و شایستگی اپراتور است. هرچند ، در برخی موارد مانند هنگام برشکاری مواد حساس که ، برای آنها تجریب محدود است یا جائی که خطر ایجاد مناطق سخت در لبه های بریده شده وجود دارد که می تواند در محصول نهایی مضر باشد، ممکن است نیاز به راهنمای مستند وجود داشته باشد.

۱- سازمان

واژه "سازنده" به طور گسترده ای به عنوان شناسه ای برای نهادی که مسئولیت هماهنگ کردن جوشکاری را بر عهده دارد ، استفاده می شود. هرچند ، به بیان سخت گیرانه ، کنترل جوشکاری در درون یک سازمان توسط مجموعه ای از افراد که تحت کنترل یک واحد از هماهنگ کننده ها کار می کنند انجام می شود. (مطابق آنچه در استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ توضیح داده شده است). یک سازمان اغلب و نه همیشه به این مفهوم است، مانند یک سازمان حقوقی. برخی از موقعیت های نوعی در جدول ۲ که نشان دهنده اصول است ، خلاصه شده است.

جدول ۲ - سازمان و وظایف

نظریه ها	موقعیت
شدنی است ، ولی بایستی استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ بطور مستقل برای هر شرکت یا کارخانه استقرار یابد. هر شرکت یا کارخانه بایستی بطور معمول سایر شرکت ها یا کارخانه ها را به عنوان پیمانکاران فرعی در نظر بگیرد.	مجموعه ای بزرگ مشتمل بر تعدادی از شرکت ها یا کارخانه ها ، که هر کدام دارای یک گروه هماهنگ کننده های جوشکاری مسئول مدیریت هر شرکت یا کارخانه ، می باشند.
استقرار مشترک در برگیرنده تمام کارخانه ها شدنی است. هر کدام از کارخانه های مجری جوشکاری که نپذیرند مجاز نباشد هیچ محصول جوش داده شده ای را به کارخانه ای که استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ را استقرار داده است ، تحويل دهد.	مجموعه ای بزرگ مشتمل بر تعدادی کارخانه که توسط یک تک گروه از هماهنگ کننده های جوشکاری منسوب به مدیریت منسجم ، کنترل می شود.
شدنی است اگر هماهنگ کنندگان جوشکاری صلاحیت دار پیمانکار اصلی قدرت و توانایی کنترل موثر فعالیت های جوشکاری پیمانکار فرعی را داشته باشند.	سازنده(پیمانکار اصلی) خواهان یک پیمانکار فرعی است که تحت کنترل استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ او کار کند.

مشخصات دستورالعمل جوشکاری که با آزمایش دستورالعمل جوشکاری مثلاً مطابق با استاندارد ISO 15614 توسط یک سازنده در یک کارگاه تائید شده باشد، ممکن است در کارگاه های مختلف همان سازنده بکار رود، اگر سازنده یک سیستم کنترل مشترک مطابق استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ که در برگیرنده همان کارکنان هماهنگ کننده جوشکاری می باشد را به کار گیرد.

تمام سازمان هایی که آنچه در بالا مطرح شد را برآورده نمی کنند، برای اهداف استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ به عنوان "پیمانکار فرعی" تلقی می شوند. اگر یک پیمانکار فرعی در مورد خود از استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ پیروی نکند، سازنده بایستی اطمینان حاصل کند که آن پیمانکار فرعی می تواند الزامات مناسب استاندارد را برای هر قرارداد مشخص برآورده سازد.

۲ تفسیر بندهای خاص استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴

۱-۲ بازنگری الزامات و بازنگری فنی

سازنده باید با تکمیل چك لیست یا با نوشتمن خلاصه مذکرات یک قرارداد یا جلسه بازنگری فنی اثبات کند که هر یک از الزامات قسمت های مقتضی استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ به طور کامل پوشش داده می شود. جنبه های داده شده در استاندارد به مفهوم جامع بودن نیست، مطالب بیشتر مربوط به یک قرارداد خاص یا الزامات طراحی بایستی در نظر گرفته شود. هدف نهایی اطمینان از این مطلب است که سازنده به خوبی الزامات فنی را درک کرده و محصول می تواند مطابق قرارداد ساخته شود. هماهنگی جوشکاری مطابق با استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ بایستی برای این فعالیت مشخص شود.

۲-۲ پیمانکاری فرعی

سازنده بایستی اطمینان حاصل کند که هر فعالیت مرتبط با جوشکاری پیمانکار فرعی ، شامل جوشکاری ، آزمایش غیر مخرب، بازرسي ، عملیات حرارتی ، نگهداري از تجهيزات و واسنجي تجهيزات ، با الزامات مشخصات قرارداد مطابقت دارد تا رضایتمندی هماهنگ کننده جوشکاری با مسئولیت های مشخص در این حوزه برآورده شود. پیمانکاران فرعی که خدمات جوشکاری یا کمکی آن را ارائه می دهند، ممکن است مانند پیمانکار اصلی همان سطح یا سطح بالاتری از استاندارد ایران ایزو را برآورده کنند. هر چند بسته به گسترده‌گی پیمانکاری فرعی و خدمات یا محصولات تدارک شده ، در موارد خاص ممکن است سطح پائین تر مناسب باشد.

ممکن است به دلایل مختلف همواره واگذاری کار پیمانکاری فرعی به سازمان هایی که انطباق با هر یک از سطوح کیفیت قسمت های استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ دارند، میسر نباشد. جز مسئولیت سازنده است تا از کنترل مناسب جوشکاری یا فعالیت های مربوطه مطابق موارد مرتبط از استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ اطمینان حاصل کند. لازمه این کار ممیزی بنیاد پیمانکار فرعی هنگامی که جوشکاری در حال انجام است و شامل جوشکار و تأییدیه های دستورالعمل جوشکاری می باشد. در صورتی که سازنده مشخصات دستورالعمل جوشکاری مناسبی در اختیار داشته باشد مقتضی است آنها را در اختیار پیمانکار فرعی قرار دهد و کاربرد آنها را پایش کند. بازرسي های تولید نیز ممکن است در ارتباط با سازنده انجام پذیرند. پیمانکاران فرعی که خدمات پیوسته ای مانند عملیات حرارتی بعد از جوشکاری ، آزمایش غیر مخرب یا بازرسي را ارائه می کنند، در صورتی که برای فعالیت ها و کارکنان صلاحیت دار آنها گواهینامه مناسب از طرح های صنعتی مربوطه نداشته باشند ، ممکن است مورد ممیزی قرار گیرند. اگر

بررسی های اولیه ، عدم انطباق بیش از حد را نشان دهد، ممکن است نظارت و مراقبت گسترده تری نیاز باشد.

هنگامی که الزامات قراردادی یا قانونی قسمت مشخصی از استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ را مشخص کند، پیمانکار فرعی باید از آن سطح یا سطح بالاتر تعیین کند. هرچند اگر پیروی از استاندارد ایران ایزو ۲-۳۸۳۴ یا ۳۸۳۴-۳ مورد نیاز باشد، پیمانکار فرعی که مطابق استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۴ کار می کند ممکن است برای تولید محصولات جوشی ساده قابل پذیرش باشد. با این حال این کار می تواند لزوم یک اجازه از مشتری / مرجع صلاحیت دار را در بر داشته باشد .

اگر الزامات قراردادی یا قانونی تاکید نشود، سازنده بایستی در شروع کار خود، اطمینان حاصل کند که پیمانکاران فرعی از سطح مناسبی از استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ در سطح مناسب پیروی می کنند یا تمهداتی برای اجرای کافی کنترل ها برای کاری که باید انجام شود، صورت گیرد.

۳-۲ هماهنگی جوشکاری ۱-۳-۲ کلیات

هماهنگی جوشکاری، مطابق استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱، مدیریت و اجرای آن فعالیت های ساخت و فنی است که برای کنترل جوشکاری انجام می شود. بایستی یادآوری شود که هماهنگی جوشکاری معمولاً توسط گروه های مختلفی از کارکنان انجام می شود که بسیاری از آنها رسماً به عنوان بخشی از تیم تکنولوژی جوشکاری محسوب نمی شوند.
موارد زیر دارای اهمیت هستند:

الف) سازمان های بزرگ که فعالیت های وسیع و پیچیده جوشکاری را انجام می دهند معمولاً تعدادی شخص را که به طور خاص درگیر کنترل جوشکاری خواهند بود استخدام می کند.
آن افراد می توانند عناوینی مانند مهندس جوشکاری یا تکنولوژیست جوشکاری داشته باشند و معمولاً به عنوان هماهنگ کنندگان تمام وقت جوشکاری در نظر گرفته می شوند.

ب) در سازمان های کوچک ، وظایف مشابه ممکن است به افرادی که دارای عناوین دیگری(مانند: مدیر تولید، سر کارگر) هستند و وظایف دیگری علاوه بر هماهنگی جوشکاری انجام می دهند (هماهنگ کننده های جوشکاری پاره وقت) تخصیص داده شود.

پ) برخی فعالیت های هماهنگی جوشکاری، معمولاً مربوط به انبارش و جابجائی مواد مصرفی، و نگهداری و واسنجی تجهیزات ، می تواند به افرادی دارای عناوین با ارتباط کمتری به جوشکاری تخصیص یابد. چنین افرادی عموماً تنها برای وظایف هماهنگی جوشکاری تخصصی کمی تأیید صلاحیت می شوند.

ت) بعضی از سازندگان برای برخی برنامه های تفضیلی به جوشکارها یا اپراتور های جوشکاری مسئولیت هایی را تخصیص می دهند. در چنین مواردی سازنده بایستی اطمینان حاصل کند که جوشکارها و اپراتور های جوشکاری دانش و شایستگی لازم را داشته باشند.

ث) کنترل فعالیت های بازرگانی و آزمایش، که جز فعالیت های هماهنگی جوشکاری نیز هستند، معمولاً توسط افرادی که دارای عنوانی مانند: بازرگانی جوش، مهندس آزمایش غیر مخرب یا مدیر کیفیت هستند، اجرا می شود. هر چند در سازمان های کوچکتر ممکن است چنین فعالیت هایی به سر کارگر یا سایر کارکنان محول شود.

۲-۳-۲ هماهنگ کننده جوشکاری

استاندارد ایران ۱۴۷۳۱-۳ و ۳۸۳۴-۲ نیازمند به کارگیری استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱، که ارائه دهنده جنبه های انسانی کنترل جوشکاری است، می باشد و بنابراین یک استاندارد مهم به شمار می رود. درون سیستم، هر فعالیت کنترلی، مانند کنترل نگهداری تجهیزات جوشکاری، توسط یک یا چند نفر که به طور معمول توسط سازنده استخدام شده اند انجام می شود. استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ برای هر عنصر از کنترل جوشکاری الزاماتی را مشخص می کند. در تخصیص این وظایف و مسئولیت های هماهنگی جوشکاری سازنده بایستی:

الف) سیستم های کنترلی مجزا را مشخص کند و فهرستی از تمام وظایف و مسئولیت ها و افرادی که به آنها اختصاص داده شده اند، تهیه نماید.

ب) کنترل کردن تمام وظایف و مسئولیت های فهرست شده جهت اطمینان از پیوستگی تمام فعالیت های فهرست شده در استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ با سیستم کنترل و اینکه این وظایف و مسئولیت ها به درستی به شخص یا اشخاص تخصیص داده شده است.

پ) تعیین معیاري برای شایستگی در عباراتی مانند تائید صلاحیت، تجربه و آموزش برای هریک از پست های هماهنگی جوشکاری، و

ت) حصول اطمینان از کفايت شایستگی اشخاصی که به عنوان هماهنگ کننده های جوشکاری، از طریق تجربه آموزش و/ یا تائید صلاحیت، گماشته می شوند، برای وظایف اختصاص داده شده.

باید تأکید شود که تائید صلاحیت لازم برای هر هماهنگ کننده جوشکاری نتیجه روشنی است که سازنده در ساختار سازمانی خود جهت تخصیص وظایف و مسئولیت ها در پیش گرفته است.

استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ از واژه "هماهنگ کننده جوشکاری مسئول" "برای تعیین فرد یا افرادی که دارای سطح مناسب از دانش فنی جوشکاری برای گستره محصولات ساخته شده هستند، استفاده می کند. تمام سازندگان بایستی کمینه یک هماهنگ کننده جوشکاری مسئول منصب کنند. انتظار آن است که هماهنگ کننده جوشکاری مسئول، شخصی است که توسط سازنده گماشته می شود به طوری که شایستگی تصمیم گیری و امضاء مدارکی که کیفیت محصول را تحت تاثیر قرار می دهد دارد. هماهنگ کننده جوشکاری مسئول مسئولیت کلی پایش فعالیت های جوشکاری و اتخاذ راهکار هنگامیکه جوشکاری به درستی اجرا نمی شود را دارد.

در پیوست الف از استاندارد ملی ایران ایزو ۱۴۷۳۱ به سیستم های آموزشی که توسط انتستیتو بین المللی جوشکاری^۱ بنا نهاده شده، ارجاع شده است. این بیان می کند که مشتری ها و مراجع بایستی که یک

^۱ International institute of welding(IIW)

هماهنگ کننده جوشکاری مسئول که دارای دیپلم مناسب بوده و با توجه به تعاریف تأیید صلاحیت شده باشد، در نظر بگیرند.

لذا ارجاع به تحصیلات و دیپلم های انتستیتو بین المللی جوشکاری باستی توسط مشتریان و مراجع از جنبه ارزش مورد قبول واقع شود. پیوست الف از استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ سازنده را از ارجاع به هر تأیید صلاحیت دیگر برای هماهنگ کنندگان جوشکاری مسئول منع نکرده است.
به هر حال سازنده ممکن است مورد انتظار واقع شود که کفايت این چنین تأیید صلاحیت های پیشنهادی را برای مشتری ها و مراجع تصدیق کنند.

۳-۳-۲ ارتباط بین استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ دانش هماهنگی جوشکاری و استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ سطوح کیفیت
استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ دو نوع دانش و تجربه مورد نیاز هماهنگ کنندگان جوشکاری را مشخص می کند:

- (الف) دانش فنی عمومی،
(ب) دانش فنی تخصصی در جوشکاری و فرایندهای وابسته، مرتبط با وظیفه واگذار شده.

به علاوه، این استاندارد سه سطح از دانش فنی برای هماهنگ کنندگان جوشکاری مسئول تعیین می کند.

- دانش فنی جامع
- دانش فنی تخصصی
- دانش فنی پایه

استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ سه سطح از الزامات کیفیتی برای جوشکاری را ارائه می دهد. در بعضی موارد ولی نه برای تمام کاربردها، سه سطح الزامات استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ و سطوحی که مطابق استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ هستند به هم ربط دارند.
فاکتورهای زیر این ارتباط را به طور اساسی تحت تاثیر قرار می دهند:

(الف) پیچیدگی فنی عملیات های جوشکاری، به ویژه جوش پذیری فلات پایه،
(ب) پیچیدگی تجهیزاتی که برای جوشکاری استفاده می شوند (تجهیزاتی همانند دستگاه های کنترل عددی و روبات های جوشکاری ممکن است نیاز به کنترل های تولیدی بیشتری نسبت به تجهیزات جوشکاری قویی دستی داشته باشند)،

(پ) حجم تولید (تولید انبوه نیازمند کنترل و برنامه ریزی تولید مفصل برای به کمینه رساندن هزینه های ساخت است)،

(ت) سطح کیفیتی جوش (مقدار بیشتری بازرگی حجمی و سطحي و معیار پذیرش سخت گیرانه تر به کنترل دقیق تر برای جلوگیری از تعمیر یا رد شدن اضافی نیاز دارد)
جدول ۳ ارتباطات را در جائی نشان می دهد که فقط یکی از فاکتورهای الف، ب، پ یا ت دارای اهمیت می باشد. باید یادآوری شود که بسیاری از سازندهای کننده (گان) جوشکاری مد نظر بگیرند، با این وجود جدول اصولی که باید پیروی شود را نشان می دهد. به صورت جداگانه توصیه می شود که هماهنگ کنندگان جوشکاری دارای تجربه مناسب تولید باشند.

جدول ۳- ارتباط بین استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ و استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱

الزامات هماهنگ کننده جوشکاری	فاکتور قطعی
سطح زیر مستقیماً مرتبه هستند	پیچیدگی فنی عملیات جوشکاری
- استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱، جامع برای استاندارد ایران ۳۸۳۴-۲	
- استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱، تخصصی برای استاندارد ایران ۳۸۳۴-۳	
- استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ پایه برای استاندارد ایران ۳۸۳۴-۴	
ارتباط وجود ندارد، استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ پایه ممکن است کافی باشد	پیچیدگی تجهیزات مورد استفاده برای جوشکاری
ارتباط وجود ندارد، استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ پایه ممکن است کافی باشد	حجم تولید
۱ یک (یا چند) هماهنگ کننده جوشکاری در این سطح نیاز است. سازندگانی که بیش از یک هماهنگ کننده جوشکاری استخدام می کنند الزامي وجود ندارد که همه در یک سطح باشند. سطح مورد نیاز به وظایف و مسئولیت های تخصیص داده شده وابسته است.	
۲ حداقل یک هماهنگ کننده جوش باشد. اما دانش تخصصی کافی در برنامه ریزی عددی تجهیزات کنترلی و روبات های جوشکاری و غیره را داشته باشد	
۳ حداقل یک هماهنگ کننده جوش باشد. اما دانش تخصصی لازم جهت برنامه ریزی برای تولید انبوه را داشته باشد.	

باید پادآوری شود که الزامات آموزشی و مدت دوره آموزشی برای مهندش بین المللی جوش(IWE) بسیار سخت گیرانه تر از تکنولوژیست بین المللی جوش(IWT) است و تا حد زیادی بین IWT و متخصص بین المللی جوشکاری(IWS) شیاهت وجود دارد. یک مدرک مهندسی دانشگاهی یا معادل آن برای IWE لازم است و به این دلیل ، یک تولید کننده ممکن است صلاحیت IWE را به جای صلاحیت های سطح پائین تر برای استانداردهای ایران ایزو ۳۸۳۴-۲ و ۳۸۳۴-۳ برگزیند.

در بعضی استانداردهای محصول مربوط ،سطح دانش مورد نیاز باید توسط مسئول هماهنگ کننده جوشکاری مشخص شود. در چنین مواردی ، چنین الزاماتی باید به نظر سازنده برسد. هر چند ، استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ به هماهنگ جوشکاری اجازه می دهد تا پیمانکار فرعی باشد. در حالی که مسئولیت نگهداری تطابق با استاندارد ایران ایزو ۱۴۷۳۱ به عهده سازنده باقی می ماند.

۴-۲ تجهیزات

استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ نیاز دارد که لیست از تجهیزات و امکانات کلیدی (مهم) تهیه شود و بصورت به روز نگهداری گردد. تجهیزات و امکانات باید پایش شوند تا از برآوردن نیازهای سازنده در تهیه محصولات اطمینان حاصل گردد.

انتظار می رود که سازنده سیستمی را برای شناسایی ، کنترل ، نگهداری و واسنجی (در صورت مربوط بودن) تمام تجهیزات تولیدی، شامل انتخاب اشخاص مسئول برای این فعالیت ها و ترتیب جزئیات برای جلوگیری از استفاده از تجهیزات معیوب را مستقر کند.

۵-۲ فعالیت های جوشکاری

سازنده باید با استفاده از برنامه ها و سایر مستندات (نقشه، دستور کارها ، مشخصات فنی و غیره) توانایی نشان دادن چگونگی مدیریت الزامات برای تکمیل تولید، آزمایش غیر مخرب و سایر فعالیت های مربوط و چگونه دستیابی به آنها امکان پذیر می باشد را داشته باشد.

۶-۲ انبارش فلز پایه

سازنده باید سیستمی را برای انبار کردن فلزات پایه بنا نهاد، چه خریداری شده یا تامین شده توسط مشتری ، شامل قطعات تهیه شده جهت اتصال به محصول نهایی تهیه شده باشد. انتظار می رود روش ها و سیستم ها مشخص شوند.

۷-۲ واسنجی و معتربر سازی

واسنجی و معتربر سازی اصطلاحاتی هستند که اغلب استفاده می شوند و همیشه به اندازه کافی توضیح داده نمی شوند. مفهوم این اصطلاحات در جوشکاری از استاندارد ISO 17662 پیروی می کند. از طرف دیگر، واسنجی فرایندی است که به موجب آن بخشی از تجهیزات در فواصل معینی مطابق استانداردهای اندازه گیری دقتش بر حسب نزدیکی توافق با محاسبات واقعی شناخته می شود آزمایش می شود. به این ترتیب صحت دستگاه تحت آزمایش برای یک سطح معلومی از عدم قطعیت می تواند محاسبه شود.

از طرف دیگر ، معتربر سازی در زمینه تجهیزات اندازه گیری ، فرایندی است که اثبات می کند اندازه گیری های جداگانه ، رضایتبخش هستند. این کار ممکن است با استفاده از ابزار واسنجی شده یا استاندارد اندازه گیری برای اثبات اینکه وسیله تحت آزمایش بر اساس تنظیمات ابزار دقیق یا درجه بندی دستگاه ، خروجی های مناسبی دارد.

واسنجی تجهیزات جوشکاری عموماً تنها جایی لازم است که کیفیت / تکرار پذیری جوش به صحت و تنظیمات تکرار شونده پارامترهایی همانند شدت جریان، ولتاژ ، سرعت ، دبی گاز یا خصوصیات ضربان بستگی دارد. به هر حال اگر یک منبع قدرت سنجه های واسنجی شده برای شدت جریان ، ولتاژ نداشته باشد، سازنده باید وسیله واسنجی شده ای در اختیار داشته باشد که بتواند برای تصدیق پارامترهای جوشکاری(شدت جریان و ولتاژ) جهت تطابق با الزامات مشخصات دستورالعمل جوشکاری یا هر دستورالعمل دیگری بکار ببرد.

در حالی که تجهیزات مورد استفاده برای عملیات حرارتی بعد از جوشکاری و کنترل انبارهای الکترود شامل واسنجی و معتربر سازی می شوند، تجهیزات بازررسی و آزمایش همانند تجهیزات آزمایش غیر مخرب و فشار سنج ها اینگونه نیستند.

به عنوان یک قانون کلی ، تجهیزات بازررسی و اندازه گیری آزمایش همیشه واسنجی شده هستند. در کل واسنجی یا معتربر سازی برای اندازه گیری دما، از قبیل ثبات های¹ عملیات حرارتی، تجهیزات آزمایش غیر مخرب و فشار سنج ها نیز مورد نیاز هستند.

اگر خود محصول سطح دقت خاصی لازم داشته باشد بعضی تجهیزات اندازه گیری ابعادی مثل کولیس ها و میکرومترها نیاز به کالیبراسیون دارند.

بنابراین استفاده از یک آزمایشگر انبری، برای چک کردن سطح جریان جوشکاری در کابل ، در موقعیت هایی که شدت جریان مطابق تنظیمات تعیین شده تنظیم می شود یا با یک آمپر سنج کار گذاشته شده در

¹ Recorders

تجهیز باشد، می تواند رضایت‌بخش بودن خروجی دستگاه را معتبر سازد. در سایر موقعیت‌ها ، جائیکه آزمایشگر انبری ، به عنوان سنجه ای برای تنظیم دستگاه جهت دستیابی به شدت جریان واقعی طبق مشخصات دستورالعمل جوشکاری ، استفاده شد، آزمایشگر انبری ، می تواند تصدیق کند که سطح جریان واقعی به دست آمده است. در این شرایط احتیاجی به چک کردن صحت خروجی دستگاه نخواهد بود. تصدیق در این مفهوم به معنی فرآیند واسنجی یا معتبر سازی نیست، چون تائید تنها اطمینان می دهد که سطح جریان تعیین شده به دست آمده است.

باید یادآوری گردد که فرآیندهای جوشکاری جدید و منابع قدرت جدید از قبیل جوشکاری قوسی ضربانی، بدون اندازه گیری دقیق قابل کنترل نیستند یا کنترل آنها سخت است، و ابزار دقیق های مناسب مورد نیاز هستند.

کنترل عملیات های جوشکاری مکانیزه مستلزم کنترل دقیق حرارت ورودی با پیش فرض ابزارهای دقیق است.

سازنده باید دستگاهی که نیاز به واسنجی دارد را شناسایی و ثبت کند و سوابق واسنجی را نگهداری کند.

۸-۲ شناسایی و ردیابی

استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ همیشه به شناسایی و ردیابی نیاز ندارد. جائی که سازنده متعهد به سطح کیفیتی خاصی باشد یا قراردادهای نیازمند ردیابی احتمال دارد، باید یک دستورکار مناسب مستقر کند.

چنین دستورکار هایی نباید با قسمت هایی از قرارداد که نیازی به ردیابی ندارند، قاطی شود.

هنگامی که ردیابی مواد مصرفی لازم باشد، انتظار می رود که بهرهای مختلفی که در جوش استفاده می شود ثبت گردد. ولی نیازی به مشخص کردن محل بهرهای مختلف مواد مصرفی جوشکاری تأیید شده در اتصالات چند پاسه نمی باشد.

۳ ارزیابی و گواهی کردن

استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ نیازی به هیچ ارزیابی یا گواهی دادن ندارد. ممکن است سازنده به مسئولیت خود پیروی از بخش خاصی از استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ را اظهار کند. به عنوان قسمتی از این اظهارات نیازمند بیان جزئیات به کارگرفته درکنترل های مستقر شده است. جائی که مدارک لازم مستندات ایزو بی‌ی هستند که در استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۵ لیست شده اند، یک بیان ساده ارجاع به استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۵ نتیم. این ممکن است از استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ برای ارزیابی یک سازنده توسط مشتری (طرف دوم) یا سازمان گواهی کننده (طرف سوم) استفاده شود.

جدول ۴ - مثال هایی از مستندات برای کنترل فعالیت های مربوط به جوشکاری

اعداد به بندهای مربوطه در هر یک از قسمت های استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴ اشاره می کند.

سوابق/گزارش های نمونه ای	مستندات مورد نیاز	شماره بند استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۲، ۳۸۳۴-۳ و ۳۸۳۴-۴
چک لیست بازنگری الزامات چک لیست بازنگری فنی	مستندی که نشان می دهد که سازنده چگونه باید بازنگری فنی و بازنگری الزامات را انجام دهد. سوابق تهیه شده ممکن است به صورت یک چک لیست تکمیل شده به همراه توضیح یا در صورتجلسه یک جلسه بازنگری باشد.	۵ بازنگری الزامات و بازنگری فنی - بازنگری الزامات ، - بازنگری فنی .
گزارش ارزیابی پیمانکاران فرعی چک لیست پایش پیمانکار فرعی گزارش های بازررسی	مستندی که چگونگی رعایت الزامات قرار داد عملکردهای پیمانکاری فرعی مرتبط با جوشکاری شامل چگونگی ارزیابی و کنترل پیمانکاران فرعی را توضیح می دهد.	۶ پیمانکاری فرعی مانند: - جوشکاری ، - عملیات حرارتی ها ، - بازررسی و آزمایش ، - نگهداری و واسنجی.
گواهینامه های تائید صلاحیت جوشکارها / اپراتور های جوشکاری اختیارات و سوابق تائید صلاحیت کارکنان هماهنگ کننده جوشکاری نمودار اثر مقابل هماهنگی جوشکاری	مستند سازی برای آموزش، ارزیابی و انتصاب کارکنان. انتصاب ها، وظایف ، روابط درون سازمانی و حدود مسئولیت کارکنان هماهنگ کننده جوشکاری که باید مستند شود.	۷ کارکنان جوشکاری - تائید صلاحیت جوشکارها و اپراتور های جوشکاری ، - تائید صلاحیت کارکنان هماهنگی جوشکاری .
گواهینامه های تائید صلاحیت کارکنان آزمایش غیر مخرب گزارش تائید صلاحیت برای آزمایش چشمی و گزارش توانایی دید نزدیک و تشخیص رنگ	مستند سازی برای آموزش، ارزیابی و انتصاب کارکنان	۸ کارکنان بازررسی و آزمایش - تائید صلاحیت کارکنان آزمایش غیر مخرب - تائید صلاحیت و شایستگی بازرسان جوشکاری

ادامه جدول ۴

سوابق/گزارش های نمونه ای	مستندات مورد نیاز	شماره بند استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۲، ۳۸۳۴-۳ و ۳۸۳۴-۴
فهرست تجهیزات اساسی گزارش تجهیزات جدید سوابق نگهداری تجهیزات	مدرکی جهت شناسایی ، کنترل ، نگهداری و واسنجی (هر جا مرتبط است) تمام محصولات و تجهیزات بازرسی برنامه زمانی نگهداری تجهیزات	تجهیزات : - تناسب تجهیزات، - تائید تجهیزات جدید، - نگهداری تجهیزات برای جوشکاری ، بازرسی و آزمایش.
طرح ها و نقشه ها WPQR WPS يا دستور کار دستورالعمل های فرایند از قبیل : NDT و پوشش دهی سوابق فرایند از قبیل : گزارش های آزمایش NDT ، سوابق پوشش دهی و گزارش های آزمایش	مدرکی برای برنامه ریزی محصول و کنترل عملیات تولید طرح های تولید تائید دستورالعمل جوشکاری (WPQR) دستورالعمل هایی برای اماده سازی و کنترل مستندات کیفیتی مربوط	10 جوشکاری و فعالیتهای مرتبط: - برنامه های تولید، - آماده سازی و تصویب یک مشخصات دستورالعمل جوشکاری ابنائی (pWPS)، - نهایی کردن مشخصات دستورالعمل جوشکاری (WPS) مشخصات / دستورالعمل های سایر فرایند ها، - کنترل مدارک .
گواهینامه های آزمایش مواد صرفی	مستنداتی جهت انبارش ، جابجایی ، شناسانی و استفاده از مواد صرفی جوشکاری.	11 مواد صرفی جوشکاری: - نگهداری و جابجایی مواد صرفی
گواهینامه های آزمایش فلز پایه	مستنداتی جهت انبار کردن فلز پایه ، شامل کار در دست انجام و محصول تمام شده منتظر حمل، طرح های انبارش.	12 انبارش فلزات پایه: - انبارش فلزات پایه.
سوابق عملیات حرارتی	شامل فرایند مستند سازی شده برای طرح ریزی تولید و کنترل عملیات تولید	13 عملیات حرارتی بعد از جوشکاری: - طرح ریزی و کنترل عملیات حرارتی بعد از جوشکاری.
گزارش های ابعادی، گزارش های بازرسی، سوابق تعمیرات.	شامل فرایند مستند سازی شده جهت طرح ریزی تولید و کنترل عملیات تولید، طرح های بازرسی، دستورالعمل های بازرسی.	14 بازرسی و آزمایش - آماده سازی طرح های بازرسی، - بازرسی و آزمایش قبل از جوشکاری، - بازرسی و آزمایش حین جوشکاری، - بازرسی و آزمایش بعد از جوشکاری،

ادامه جدول ۴

سوابق/گزارش های نمونه ای	مستندات مورد نیاز	شماره بند استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۳ و ۳۸۳۴-۲ الف
گزارش های عدم انطباق گزارش های بازنگری مدیریت	مستندی برای شناسایی و چاره اندیشی هر شرایطی که می تواند بطور نامطلوبی کیفیت محصول یا فرایندهای تولید را تحت تاثیر قرار دهد.	۱۵ عدم انطباق و اقدامات اصلاحی - اندازه گیری هایی برای کنترل موارد یا فعالیتهایی که با الزامات مشخص شده انطباق ندارد. مشخصات دستور العمل جوشکاری (WPS) برای انجام تعمیر یا اصلاح بازرسی مجدد، آزمایش و امتحان بعد از تعمیر استقرار اندازه گیری ها برای جلوگیری از تکرار عدم انطباق ها
سوابق آزمایش های واسنجی و تصدیق	شامل فرایند مستند شده برای شناسایی ، کنترل ، نگهداری و واسنجی (هر جا مرتبط است) تمام محصولات و تجهیزات بازرگانی ، برنامه های زمانی واسنجی و تصدیق	۱۶ واسنجی و معتبر سازی اندازه گیری ها ، بازرگانی و آزمایش تجهیزات ابزارهای اندازه گیری درجه حرارت ، ابزارهای اندازه گیری الکتریکی ، ابزارهای اندازه گیری شکل و بعد ، جریان سنجهای گاز.
سوابق ردیابی(هر گاه لازم باشد)	مستندی ، به هنگام نیاز ،جهت اطمینان از شناسایی و ردیابی عملیات های جوشکاری	۱۷ شناسایی و ردیابی - شناسایی و نشانه گذاری
مانند فهرست بالا	شامل مدرکی برای کنترل مستندات	۱۸ سوابق کیفیتی - گزارش کردن
الف بندهای ۱۵ تا ۱۸ برای استاندارد ایران ایزو ۳۸۳۴-۴ کاربری ندارد.		